

Πλήθος από γαβάθες. Συνών. γαβαθοθάμα, γαβαθοθέμι, γαβαθομάνι.

γαβαθοθάμα τό, άμάρι. 'αβαθοθάμα Νάξ. ('Α-
πύρανθ.)

Έκ τών ούς. γαβάθα και θάμα. Τό β' συνθετ. έπέ-
χει θέσιν καταλ. παραγωγικής. Πβ. θάμα = μέγα πλήθος
έν Κῶ και Νάξω.

Γαβαθοβόλι, δ ιδ.

γαβαθοθέμι τό, άμάρι. 'αβαθοθέμι Νάξ. ('Απύ-
ρανθ.)

Έκ τοῦ οὔς. γαβάθα και της παραγωγικής καταλ.
-θέμι.

Γαβαθοβόλι, δ ιδ.

γαβαθομάνι τό, άμάρι. 'αβαθομάνι Νάξ. ('Απύρανθ.)

Έκ τοῦ οὔς. γαβάθα και της παραγωγικής καταλ.

-μάνι.

Γαβαθοβόλι, δ ιδ.

γαβαθούκλα ή, Πελοπν. (Μάν.) 'αβαθούκλα Νάξ.
('Απύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὔς. γαβάθα δια της παραγωγικής κα-
ταλ. -ούκλα.

Μεγάλη γαβάθα 1, δ ιδ., ένθ' άν.: Τρώει μὲ γαβα-
θούκλα 'ς τή γαθησιά του Μάν. Συνών. γαβαθάρα.

γαβαθωτά έπίρρ. ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 2 269, 31.

Έκ τοῦ έπίθ. γαβαθωτός.

Ός από γαβάθας: Παροιμ.

Σάν τά 'πινες γαβαθωτά, | άς συλλογούσουν τὰ κακά
(έπί τοῦ καταστρεφόμενου έξ άσωτείας. τά 'πινες ένν. τὰ
ποτήρια ώσάν νά ήσαν γαβάθες, δηλ. έπινες σάν από γα-
βάθες, κατά κόρον).

γαβαθωτός έπίθ. Εὔβ. (Ψαχν.) Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ.
Μπριγκ. γαβαθωτός Μακεδ. (Καταφύγ.) Θράκ. ('Αδρια-
νούπ.) καβαθωτός Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Δημητρ.

Έκ τοῦ οὔς. γαβάθα και της παραγωγικής καταλ.
-ωτός. 'Η λ και παρὰ Πορτ.

Ό κοίλος ώς γαβάθα, βαθουλλός ένθ' άν.: Πελέκης
τό ξύλο και τό 'κανε γαβαθωτό.

γαβανάκι τό, άμάρι. γαβανάξ' Θράκ. (Αὔδήμ.)

Υποκορ. τοῦ οὔς. γάβανο δια της παραγωγικής κα-
ταλ. -άκι.

Μικρόν πήλινον δοχείον.

γαβανέα ή, Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ά.)

Έκ τοῦ οὔς. γαβάνα, δι' δ ιδ. γάβανο, και της πα-
ραγωγικής καταλ. -έα, δι' ήν ιδ. -γά.

1) Τό περιεχόμενον της γαβάνας: "Εναν γαβανέαν
βούτορον. 2) Κτύπημα δια της γαβάνας.

γαβανέρι τό, άμάρι. γαβανέρ' Λήμν.

Έκ τοῦ οὔς. γαβάνι.

Γαβάνι 1, δ ιδ.

γαβάνι τό, "Ανδρ. Τήν. γαβάθ' Λέσβ. (Πλομάρ.)
γαβανί Κῶς βαβανί Σύμ.

Έκ τοῦ οὔς. γάβανο.

1) Ξύλινον δοχείον μετά πώματος πρὸς έναπόθεσιν
τροφῶν "Ανδρ. Κῶς Τήν. Συνών. γαβανέρι. 2) Ξύ-
λινον πινάκιον Λέσβ. (Πλομάρ.) Σύμ.

γάβανο τό, Εὔβ. ('Ανδρων. Αὔλωνάρ. Κουρ.) Θράκ.
(Μυριόφ.) κ. ά. γαβανὸ Σάμ. γάβανος δ, Εὔβ. ("Ορ.)
Θράκ. (Αὔδήμ. Μάλγαρ.) Πόντ. (Νικόπ.) κ. ά. γάβανους
Λέσβ. κάβανος Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) κάβανους Μα-
κεδ. (Βελβ.) βάβανος Σύμ. γαβανὸς Μακεδ. Σάμ. κα-
βανὸς Θράκ. (Σαμακόβ.) γάβαλος Κῶς γαβάνα ή, Μα-
κεδ. (Νάουσ.) Πόντ. ('Αμισ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ.)
γαβάνη Εὔβ. (Κάρυστ.) γαβάνα Μακεδ. καβάνη Μακεδ.
βαβάνη Σύμ.

Έκ τοῦ μεσν. οὔς. γάβερον. Πβ. "Ησύχ. «γάβενα»
ὀξύβαφα ήτοι τρυβλία». 'Ιδ. ΦΚουκουλ. έν 'Αθηνῇ 27
(1915) Λεξικογρ. 'Αρχ. 63. 'Η τοῦ τόνου μετακίνησης εἰς
τὸ θηλ. γαβάνα κατά τὸ συνών. γαβάθα. 'Ο τύπ. γά-
βαλος έξ συμφύρ. πρὸς τὸ άρχ. γαυλός.

1) Πινάκιον, τρυβλίον Θράκ. (Μυριόφ.) 2) Δοχείον
συνήθως ξύλινον σφαιροειδές χρησιμεῦον εἰς έναπόθεσιν
τροφῶν πρὸς μεταφοράν Εὔβ. ('Ανδρων. Αὔλωνάρ. Κά-
ρυστ. Κουρ. "Ορ.) Θράκ. (Αὔδήμ. Μάλγαρ. Σαμακόβ.)
Μακεδ. Πόντ. ('Αμισ. Κοτύωρ. Νικόπ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ.)
Σάμ. κ. ά. 3) Πήλινον ποτήριον Σάμ. 4) Σκάφη ζυ-
μώματος Θράκ. Σύμ. 5) 'Αγγεῖον εἰς τὸ ὅποῖον ἀμέλ-
γουν Κῶς. 6) Εἶδος ξυλίνου ή πηλίνου αγγείου Α.Ρου-
μελ. (Στενήμαχ.) Λέσβ. Μακεδ. (Βελβ.) κ. ά. 7) Χάλ-
κινον δοχείον μέγα, εἰς τὸ ὅποῖον έναποθέτουν τροφήν
διὰ τοὺς ἐργάτας Μακεδ. (Νάουσ.) 8) Μέγα ἐνώτιον Σύμ.

γαβανοκέφαλος έπίθ. Πόντ.

Έκ τών οὔς. γαβάνα, δι' δ ιδ. γάβανο, και κεφάλι.

Ό έχων κεφαλὴν καθὼς γαβάναν, χοντροκέφαλος,
ἀμβλύνους, δυσμαθής. Συνών. γαβρανοκέφαλος.

* **γαβανόπουλλον** τό, γαβανόπον Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ. ά.)

Υποκορ. τοῦ οὔς. γαβάνα, δι' δ ιδ. γάβανο, και της
παραγωγικής καταλ. -πουλλον, δι' ήν ιδ. -πουλλος.
Μικρὸ γάβανο 2, δ ιδ.

γαβανοῦμαι Πόντ. (Σταυρ.)

Έκ τοῦ οὔς. γαβάνα, δι' δ ιδ. γάβανο.

Λαμβάνω τὸ σχῆμα της γαβάνας, σκεβρώνω: 'Εγα-
βανῶθαν τὰ νύδα μ' (τὰ νύχια μου).

γαβγητό τό, σύννηθ. γαβγητό Κῶς.

Έκ τοῦ ρ. γαβγίζω κατά τὰ παραγόμενα έξ τών πε-
ρισπωμένων ρημάτων.

Υλακή κυνός. Συνών. ιδ. έν λ. βαβιξιά, έτι δέ
γαβγιά, γαβγιξιά, γάβγισμα, γαβγιστρέιά, γάβλισμα.

γαβγιά ή, Α.Κρήτ. γαβγέ Δ.Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. γαβγίζω. Τὸ γαβγέ κατ' ἀναλογ. τών
προερχομένων έξ τών εἰς -έα -γά.

Γαβγητό, δ ιδ.

γαβγιάρις έπίθ. Κρήτ.

Έκ τοῦ οὔς. γαβγιά και της παραγωγικής καταλ.
-ιάρις.

Ό συνηθίζων νά ύλακτῇ διαρκῶς, επί κυνός. Συνών.
γαβλισγιάρις.

γαβγίζω, γαβίζω Κωνπλ. κ. ά. γαβγίζω κοιν.
γαβγίζου βόρ. ιδιῶμ. γαβγίντζω Σίφν. γαβίζω Θράκ.
(Μέτρ.) κ. ά. γκαβίζου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαβγίζου
Μακεδ. (Σέρρ.) κ. ά. γαβγάου Θεσσ.

Τὸ μεσν. γαβγίζω έξ τοῦ μορ. γάβ, δ ιδ.

1) Υλακτῶ, επί κυνός κοιν.: Παροιμ. φρ. 'Ο σκύλ-

